

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥΣ

Αὐτός εἶναι ὁ τίτλος ἑνὸς ἄρθρου τοῦ Σπύρου Μελά (Ἀθηναῖκά Νέα 21 Ἰουνίου) γιὰ τὴν ἀπόπειρα ἑνὸς ἀδερφοῦ νὰ σκοτώσει τὴν ἀδερφή του «γιὰ λόγους τιμῆς».

Ἦταν καιρὸς πιά νὰ ἐνδιαφεροθῆ ἡ κοινὴ γνώμη στὸν τόπο μας γιὰ τὰ τραγικὰ θύματα μιᾶς κοινωνικῆς πρόληψης ποὺ σκεπάζει κατὰ κανόνα ταπεινότητα χρηματικὰ συμφέροντα.

Τὸ ἀναδημοσιεύουμε δλόκληρο τὸ ἄρθρο αὐτό, ποὺ ἔχει ἀκόμα περισσότερη σημασία γιὰ τὸ ὑπογράφει ὁ κ. Μελάς, ποὺ κολακεύεται ἀπὸ καιρὸ νὰ παρουσιάσει τὸν ἑαυτό του ὡς ἀντιφεμινιστὴ φανατικό.

«Ἡ Λίτσα Καντιανοπούλου, ποὺ ὁ ἀδελφός της τὴν ἔκαμε κόσκινο στῆς μαχαιριᾶς «διὰ λόγους τιμῆς», διὰν ἠρωτήθη ἀπὸ ἕνα δημοσιογράφο γιὰ τῆς φέροντο ἔτσι, ἔδωσε αὐτῇ τὴν ἀπάντησι :

— Ἀδερφὸς δὲν εἶνε ; Αὐτὸ εἶνε τὸ ἐπάγγελμά τους !

Ἄν τὴν ἀκουγε ὁ κ. Ξενόπουλος ἀσφαλῶς θὰ τὴ φιλοῦσε. Αὐτὸς μᾶς τὸ εἶπε πρῶτος στὴν «Τιμὴ τοῦ ἀδερφοῦ» : «Ὅτι πρόκειται περὶ ἐπάγγελματος. Καὶ μάλιστα προσοδοφόρου. Ὅταν τὸ εἰσόδημα σταματήσῃ γιὰ τὸν ἄλφα ἢ βῆτα λόγο τότε πέφτουν πιστολιές. Ἡ Ἰδία ἢ Καντιανοπούλου λέει παρακάτω στὴ συνέντευξί της, ὅτι ὁ ἀδελφός της ἔπαινε τακτικὰ παραδία ἀπ' αὐτήν, χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ διόλου ἐννοεῖται, ἀπὸ τοῦ προήρχοντο. Μὰ τὸ ἴδιο τὸ γεγονός, δι σηκώνουν

μαχαιρὶ ἐπάνω σὲ μιὰ γυναῖκα καὶ γυναῖκα ποὺ ἐθῆλασεν ἀπὸ τὸν ἴδιο μαστὸ δὲν ἀρκεῖ νὰ χαρακτηρίσῃ τί εἶδους κουμάσια εἶνε ; Ὑπάρχουν κοινωνικὲς ζῶνες, ὅπου τὰ γυναικεῖα νειῶτα εἶνε ἐμπόρευμα. Καὶ οἱ πρῶτοι ποὺ τὸ βάζουν στὴ βιτρίνα εἶνε οἱ στενοὶ συγγενεῖς. Πατέρας, μητέρα, ἀδελφός, σ' αὐτὰ τὰ στρώματα εἶνε ἐπαγγέλματα. Καὶ πολλὰ φορὲς λαμπρὰ ὀργανωμένα ! Ἔχουν φυσικὰ καὶ τὴν ἠθικὴ τους καὶ τὴν τιμὴ τους. Σ' ἕνα πλῆθος θεσσαλικὰ χωριά εἶχαν ἔθιμο, αἰφνης, τὸ λεγόμενο «ἀγαρλίκι». Ὁ γαμπρὸς ἐπλήρωνεν ἕνα ποσὸν ἀνάλογο μὲ τὴν κατάστασί του στὸν πεθερὸ γιὰ νὰ πάρῃ τὸ κορίτσι. Ἄν τῷ κλεβεῖ ὁμως δὲν πλήρωνε τίποτε. Καὶ τότε ἔπρεπε νὰ βλέπατε τρεχάματα τοῦ πατέρα στὴν ἀστυνομία καὶ ἀπαρηγόρητα κλάματα :

— Τὴν τιμὴ μου ! Τὴν τιμὴ μου !

Καὶ ποτὲ κυριολεξία δὲν ἦταν πιὸ ἀπόλυτη : Ζητοῦσαν ἀπλούστατα τὴν τιμὴ τῆς κόρης ὡς ἐμπορεύματος ! Μιὰ ἀνάλογη ἀντίληψις βασιλεύει σ' αὐτὰ τὰ κοινωνικὰ στρώματα ποὺ μίλησα παραπάνω, στοὺς ἐξ ἐπάγγελματος πατέρες καὶ ἀδελφοὺς. Διεκδικοῦν ἀνένδοτοι τὴν τιμὴ ! Μ' δλόκληρο... ἠθικὸ σύστημα καὶ μὲ τὸ πιστόλι ἐν ἀνάγκῃ. Ὑπάρχουν μαμάδες ποὺ γίνονται λέαινες, χύνονται νὰ σπαράξουν τὸ σπλάγχο τους, ὅταν τὸ βλέπουν νὰ παρασύρεται ἀπὸ ἕνα αἰσθημα.

— Γι' αὐτὸ σὲ μοσχανάθρεψα ; Γι' αὐτὸ σὲ μόρ-

φωσα ; Ἀποφάσεις λοιπὸν νὰ μᾶς ντροπιάσης ;

— Μὰ, μαμάκα, τὸν ἀγαπῶ !

— Κολοκύθια ! Δὲν εἶπε νὰ σοῦ πάρη οὐτ' ἓνα ζευγάρι κάλτσες, ποὺ λέει ὁ λόγος. Τί ἰδέα θᾶχην γιὰ σένα, ἀφοῦ πᾶς εἶσαι μαζί του ; Φυσικά, ὅτι εἶσαι μὴ τοῦ θρόμου, ὅτι πεθαίνεις γιὰ ἄντρα !. Γιὰ κῦττα ὅμως τῆ Αἰλῆ ποὺ εἶνε κορίτσι καθὼς πρέπει. Τῆς πῆρε ὁ φίλος της μὴ κούρσα πρώτης γραμμῆς. Καὶ μὲ θεοὶ πίσω, ἐπίτηδες γιὰ τὴ μαμά της ! Μάλιστα ! Μάλιστα ! Μὴ κούρσα τρέλλα.

Ἔτσι περίπου τοὺς χαράσσουν κανόνα διαγωγῆς. Καὶ ἀλλοίμονο ἂν τολιμήσουν νὰ βγοῦν ἀπ' αὐτόν. Ἡ τιμὴ προδίδεται. Καὶ τότε προβάλλει ὁ ἐξ ἑπαγγέλματος ἀδελφὸς γιὰ τῆς σχετικῆς μαχαιριῆς. Σκοτώνει μ' ὄλη τὴ... συμπάθεια τῆς κοινωνίας καὶ μὲ τὴν προκαταβολικὴ ἕδεια τῶν κ. κ. ἐνόρκων. Ἀπλοῖκοι ἄνθρωποι. Μένουν στὰ φαινόμενα. Ἄν ἔλαβαν ποτὲ τὸν κόπο νὰ ἐξετάσουν ὑπὲρ ποίας τιμῆς ἐργάζεται ἡ ἀδελφικὴ μάχαιρα. Ἀλλὰ νὰ ποὺ ἓνα θῦμα σὰς τὸ λέει καθαρά : Πρόκειται περὶ τῆς τιμῆς ἀδελφῶν ἐξ ἐπαγγέλματος. Αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς πρέπει νὰ διαφωτισθῇ, ἐπὶ τέλους, τοῖς κ. κ. ἐνόρκους, ὥστε νὰ μάθουν, τοῦλάχιστον, νὰ ρωτοῦν :

— Σήκω ἀπάνω, κατηγοροῦμενε ! Εἶσαι ἀδελφὸς τῆς παθούσης ;

— Μάλιστα.

— ἔχεις καὶ κανένα ἄλλο... ἐπάγγελμα ἐκτός αὐτοῦ ; Καὶ ποιοῦ ;

Ἔτσι τὸ ἐρωτηματολόγιον πρέπει νὰ μπαίγη στὸ ψητὸ — δηλαδὴ στὴν ἐρευνα τῆς τοῦ τῆς τοῦ κατηγορουμένου. Τί διάολο ! Δὲ μποροῦν νὰ σκοτώνουν γιὰ πέντε δικάρες καὶ νὰ βγαίνουν καὶ ἥρωες τιμῆς !»

Μποροῦμε ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἄρθρο αὐτὸ νὰ δώσομε συγχωροχάρτι στὸν κ. Μελᾶ, γιὰ τὴν πολεμικὴ ποὺ εἶχε κάνει ἐναντία στὴν ἐργαζόμενη γυναῖκα. Δείχνει ἐπὶ τέλους πῶς πονεῖ αὐτὰ τὰ πλάσματα ποὺ σφάζονται σὰν ἀρνιά, γιὰ τὸ θέλουν οἱ ἀρσενικοὶ τῆς οἰκογενείας. Κρίμα ὅμως ποὺ δὲν πέρασε ἀπὸ ἓνα τόσο φωτισμένο μυαλὸ σὰν τοῦ Μελᾶ νὰ ζητάσει γιὰ τὴν ἐπὶ τέλους ἐξακολουθεῖ αὐτὴ ἡ κατάσταση, ὡς πότε θὰ βαστάξει καὶ πῶς θὰ γιατρευτῆ. Ἄν ζήτηζε τὸ πρᾶγμα σοβαρὰ καὶ ἀντικειμενικὰ θὰ βλεπε πῶς ὁ μόνος τρόπος νὰ γλυτώσει ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὸ μαχαίρι τοῦ ἀδερφοῦ εἶναι νὰ λυτρωθῇ οικονομικά, νὰ βγάξει τὸ ψωμὶ τῆς μονάχῃ της μὲ τὴ δουλειά της. Ἡ σωτηρία εἶναι ἴσια ἴσια αὐτὴ ἡ ἐπαγγελματικὴ δουλειά τῆς γυναίκας ποὺ τόσο τὸν ἐνοχλεῖ τὸν κ. Μελᾶ. Ἀλλὰ θὰ μοῦ πῆτε οἱ ἀδερφοὶ ποὺ σφάζουν δὲν εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ συντηροῦν τὶς ἀδερφές τους, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς τρώνε λεφτά. Ἐδῶ ὅμως εἶναι ὁ κόμπος. Ἡ γυναῖκα ποὺ δουλεύει σήμερον καὶ εἶναι ἀνεξάρτητη οικονομικὰ κατ' ὄρθωσον νὰ εἶναι καὶ ψυχικὰ ἀνεξάρτητη ; Ἐπίσθηκε καλὰ καλὰ ἡ ἴδια ὅτι δὲν εἶναι παράρτημα κανενός, ὅτι ἔχει μόνη της εὐθύνη γιὰ τὸν ἑαυτὸ της, ἢ νιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ κερμεταί πάντα ἀπὸ ἓνα σερικὸ δῆθεν προσιὰτη πατέρα, ἀδερφοῦ ἢ σύζυγο, ἀκριβοπληρώνοντας μὲ τὸ αἷμα της πολλὰς φορὰς αὐτὴ τὴν προστασία ; Ἡ ψυχρὸσύνθεση τῆς σημερινῆς ἐργαζόμενης ἑλληνίδος, πρέπει νὰ τὸ

ὁμολογήσομε, δὲν εἶναι ἡ ψυχροσύνδεση τῆς ἀνεξάρτη-
της βιοπαλαίστριος, πὸν εἶναι περήφανη γιὰ τὴ δου-
λειά της. Πρέπει νὰ περάσουν ἀκόμα μιὰ δυὸ γενεές
γιὰ νὰ γενικευτῇ αὐτὸς ὁ καινούριος τύπος τῆς γερῆς
γυναίκας πὸν κρατᾷ τὴ μοῖρα της στὰ χέρια της, ἀ-
ψηφᾷ πολυτέλειες, γλέντια, σαχλοκοριτάκια καὶ τραβᾷ
τὸ δρόμο της, μονάχη ὡς πού νὰ βρῇ τὸ σύντροφο πὸν
τῆς ταιριάζει, πὸν θὰ τὴ σέβεται σὰν ἰσότιμη καὶ θὰ
δουλεύει μαζί του τὸν τίμιον ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Εἶναι ὅμως καὶ κάτι ἄλλο. Οἱ γυναῖκες πὸν σφά-
ζονται ἀπὸ τοὺς σερνικοὺς δὲν εἶναι συνήθως ἐκεῖνες
πὸν δουλεύουν ἐπαγγελματικά. Εἶναι πιὸ συχνὰ ἐκεῖ-
νες πού, οπρωγμένες ἀπὸ τὴν οἰκογενεια, ὅπως τὸ λέει
κι ὁ κ. Μελᾶς, βρίσκουν ὑποπίτους πόρους πὸν τοὺς
παρέχουν στοὺς ἀδελφοὺς γιὰ νὰ σωμαίνουν καὶ νὰ
τὶς ἀφίνουν ἡσυχες, χωρὶς νὰ συλλογίζονται πὸς μόλις
πάψει ἡ παροχὴ θάσσοφαι ἢ μπιπιτόλα.

Λοιπὸν, μιὰ εἶναι ἡ σωτηρία : ἡ δουλειά. Ἡ δου-
λειά πὸν θὰ λυτρώσει τὴ γυναῖκα οἰκονομικὰ καὶ ψυ-
χικὰ ἀπὸ τοὺς μακελλάρηδες πὸν περσιμένον νὰ πιῶν
τὸ αἷμα της. Ὅσοι ἐνωσαν οἶκτο γιὰ τὶς ἑκατόμβες
τῶν γυναικῶν πὸν θνοιάζονται ἀπάνθρωπα στὸ βωμὸ
τῆς τιμῆς (!) ἀπὸ τοὺς ἐπιμώτατους ἀδελφοὺς των,
ἄς βοηθήσουν μὲ κάθε τρόπο τὴ γυναῖκα νὰ βρῇ τὸ
μοναδικὸν αὐτὸ δρόμο τῆς σωτηρίας της. **Αὔ. Θ.**